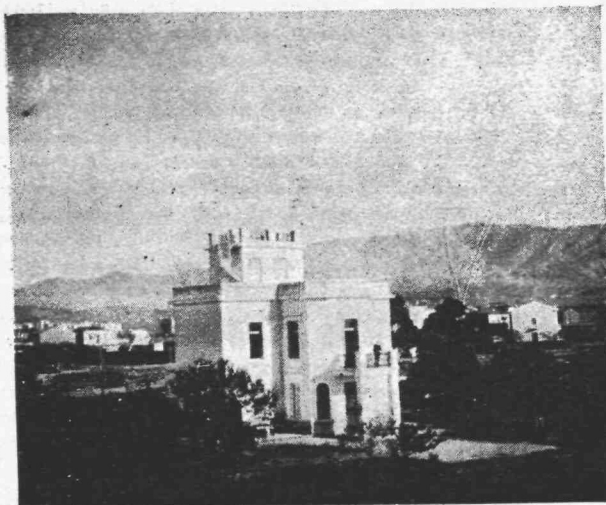

Ἡ λυδίων ἐν Καλλιθέᾳ.

Διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἀνατομικῆς ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ σχολῇ ὁ κ. Πιπερίδης, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος κ. Θ. Παπαϊωάννου ἱατροῦ.

★

Ὑπὲρ τοῦ Μακεδονικοῦ οἰκοτροφείου, δίδεται τῇ 28 Δεκεμβρίου ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ παραστάσις ἐπιμελείᾳ τοῦ συλλόγου κυριῶν τὸ «Μακεδονικὸν ἐργαστήριον» ὑπὸ τὴν προσασίαν τῆς Α. Β. Υ. προκηπίστως Ἑλένης. Θὰ παιχθῇ ὑπὸ τοῦ διάνου τῆς κ. Κυβέλης κατ' αὐτὴν διὰ πρώτην φορὰν ὁ «Νικηφόρος Φωκᾶς» τοῦ κ. Προβελεγγίου.

★

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἠδύοκσε νὰ προαγάγῃ εἰς Ταξιάρχην τοῦ Ἰταλικοῦ Στέμματος τὸν ἐν Ρώμῃ διαπρεπῆ ζωγράφον κ. Ἀριστείδην Βαρούχαν, τετιμημένον καὶ διὰ τοῦ χρόνου Στανροῦ τοῦ Σωτήρος. Ὁ κ. Βαρούχας ἀνήκει εἰς ἀρχαίαν καὶ εὐγενῆ Ἑλλειρωτικὴν οἰκογένειαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατεστημένην ἐν Ρώμῃ καὶ διακοσμημένην διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτῆς τάλαντον.

★

Ἡ χαριεστέρα καὶ κομροτέρα κωμῶδς, ἡ συναρπάξουσα μὲ τὴν ἐλκυστικὴν ἐπὶ κροσίων τῆς τοῦ Παρισίου κ. Μαρθα Ρενιέ, διελθοῦσα ἐξ Ἀθηνῶν ἔδωσε τρεῖς παραστάσεις εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον. Εἰς τὸ «Γαῖδοι τοῦ Μπορριτάν» ἔδειξεν ὅλην τὴν τσακινιὰν ἰδίως εἰς τὴν β' πράξιν. Εἰς τὴν «Μικρὰν σοκολατιέραν» τοῦ Γκαβὺ ἐπαίξε ἀβίαστα, μὲ πολλὴν δὲ φρεσιν εἰς τὸν «Μπαμπᾶν». Καὶ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ῥόλους ἐδημιούργησε μετὰ τόσης ἐπιτυχίας εἰς τοὺς Παρισίους, ὥστε τὸ ὄνομά της εἰς τὸ πρόγραμμα νὰ προκαλῇ πρωτοφανὴ συρροήν. Ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ θῆσος ἦτο πολὺ καλός, ἀνώτερος τῶν συνήθως ἐρχομένων ξένων θιάσων.

Ἡ Ρενιέ ἔδωσε καὶ τετάρτην παράστασιν, τὴν «Ζωζέτταν», εἰς τὸ Δημοτικὸν αὐτὴν, διότι τὸ ἔργον ἐκρίθη ἐλαφρὸν διὰ τὸ Βασιλικόν. Ἡ «Ζωζέττα» ἐγράφη ἐπίτηδες δι' αὐτὴν καὶ ἐδημιούργησε τὸν ῥόλον μετ' ἀφθάρτου τελειότητος. Ἐπαίξε καλλίτερα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα.

Ἡ Ρενιέ εἶνε μόλις εἰκοσιπενταετής. Καίτοι τὸ λεπτοφνὲς τοῦ σώματος καὶ τὸ λεπτὸν τοῦ προσώπου τὴν παρουσιάζουν ὡς ζῶσαν εἰκόνα μαρκησίας τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, ἔχει εἰς τὸ σταθερὸν βλέμμα καὶ τὴν νεωτερίζουσαν τέχνην τῆς τὸ δαμόνιον τῆς μεγάλης καλλιτέχνης.

Παίξει εἰς τὴν «Γαλλικὴν Κωμῶδαν». Συγχρόνως ἔχει καὶ τὸ χάρισμα τῆς φωνῆς. Ἐπαίξε εἰς τὴν «Ὀπερὰ Μόντε Κάρολο, ἥδη δὲ γράφεται ἐπίτηδες δι' αὐτὴν μελόδραμα.

★

Ἡ καλλιτεχνικὴ ἀγορὰ τοῦ «Συνδέσμου τῶν Καλλιτεχνῶν» προσέλκυσεν ἱκανοὺς ἐπισκέπτας. Ἡ ἔκθεσις κλείει τὴν 29 Δεκεμβρίου διὰ συναντίας, ἥς θὰ μετέσχωσι μέλη τοῦ Συνδέσμου.

Τὰ ἐκτεθέντα ἔργα, αὐτὰ εἶνε 80, ἐξ ὧν 61 ζωγραφικῆς, 14 πλαστικῆς καὶ 5 ἀρχιτεκτονικῆς, ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν 10,000 Αἰ εἰσπράξεις ἐκ τῆς πωλίσσεως ἔργων καὶ τοῦ λαχείου ὑπολογίζονται δι' αὐτὰ ὑπερβοῦν τὰς 2,000 δρ.

Ἠγοράσθησαν ἀρκετὰ ἔργα, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐξῆς :

Μία ἀνθογραφία τοῦ ζωγράφου κ. Γερωνιώτου ὑπὸ τοῦ κ. Βικέλα. Ἄλλη τοῦ κ. Ν. Λύτρα ὑπὸ τοῦ γλύπτου κ. Δημητριάδου. Ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμπειρίκου ἠγοράσθη ἐν γλυπτῶν «τὸ Χαμίν», τοῦ κ. Συνεφᾶ. Ὑπὸ τῆς κ. Ριανκού τοῦ «Τζαμί» τοῦ κ. Φρεκιδίου καὶ ὁ «Παρθένων» τοῦ Λάντσα. Ὑπὸ τοῦ κ. Ἰακωβίδου εἰς πῖναξ τῆς κ. Ἀσπρογέρακα καὶ ἐν γλυπτῶν ἔργον τοῦ κ. Τόμπρου. Ἐπίσης ἠγόρασε δύο ἔργα ὁ κ. Ε. Μπενάκης.

★

Προσεχῶς θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ ἡ Ἰβὲτ Γκιλμπέρ, ἡ διάσημος διὰ τὰ τραγούδια της.

— Ἡ δεσπ. Κοτοπούλη ἐνοίκιασε διὰ μίαν δεκαετίαν τὴν «Ν. Σκηνήν».

— Ἡ Κυβέλη μετὰ τὰς παραστάσεις τοῦ Βασιλικοῦ θὰ μεταβῇ περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου εἰς Σμύρνην.

— Ἡ δεσπ. Παπαϊωάννου μετὰ τὰς Πάτρας, ὅπου ἤδη παραστάνει, θὰ μεταβῇ εἰς Ζάκυνθον.

★

Οἱ «Νικημένοι» τοῦ κ. Χόρν ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κ. Κυβέλης ἐνώπιον ἀραιοτάτου ἀκροατηρίου. Εἰς πλούσιος χρηματιστὴς ἀνήθικος ἐκμεταλλεύεται τὴν κόρην τοῦ διὰ χρηματιστικῶν λόγους, ἀλλὰ καὶ ἐξεντελλεῖ διὰ τοῦ χρηματός του τοὺς ἀντιθέτους, οἱ ὅποιοι καὶ ὑποκύπτουν. Παγιδεύεται ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐναντίων ὅστις ὅμως εἰς τὸ τέλος κατορθώνει νὰ φύγῃ προτιμῶν νὰ φυλακισθῇ παρὰ νὰ ὑποκύβῃ, παρασύρων καὶ τὴν κόρην τοῦ χρηματιστοῦ.

Τὸ ἔργον πολὺ κατώτερον τῶν «Πετροχάρηδων» τοῦ ἰδίου συγγραφέως, εἶνε κομραστικὸν καὶ παρῆλθεν ἐντελὸς ἀπαράτητον, ὅπως καὶ τοῦ ἡξίσε.

★

Λίαν ἐπιτυχὴς ἡ Χριστογεννητικὴ συναντία τῆς Ἀθηναϊκῆς Μανδολινάτας. Μετὰ τὴν δύσκολον ouverture Si j'étais roi, ἐπαίξε ἡ ὀρχήστρα δύο ἐλαφρότερα καὶ μελωδικώτερα τεμάχια, τοῦ Σαὲν καὶ τοῦ Μπιζέ. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον μέρος τοῦ προγράμματος ἦτο ἡ τὸ πρῶτον ἡδὴ παυθῆσα ἑλληνικὴ συμφωνία τοῦ διευθυντοῦ κ. Λάβδα γραμμὴν ἐπὶ μοτίβων τῆς δημοτικῆς μουσικῆς καὶ ἰδίως τοῦ ἄσματος «Ποταμὲ, τζάνεμ, ποταμὲ». Ἀρχίζει μὲ fuga, δι' ἧς ἐναρμονίζεται τὸ λαϊκὸν μέλος, εἰς τὸ andante, ὑποκαθίσταται ἡ φλογέρα, μεθ' ἧς ἔρχεται τὸ allegro—ἐν εἶδος οὐροῦ—καὶ ἐπανέρχεται κατόπιν εἰς τὸ ἀρχικὸν μ. τίβο μὲ πολλὴν μεγαλοπρέπειαν. Ἡ δις Ἀντιπροποῦλον ἐτραγουδῆσε ὠραϊότατα Ἀμλετ καὶ δύο ἑλληνικὰ ἄσματα. Ἡ δεσποινὴ Βλαβιανοῦ ἔπαιξε μόνη μανδολίνον μὲ πολὺν τέχνην.